

JURK

Juridisk rådgivning for kvinner

Deling av ting og penger ved skilsmisse

Thailandsk

www.jurk.no

คำนำ

เอกสารแผ่นพับฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ "skifteoppgjør" คำว่า "Å skifte" หมายถึง "การแบ่ง" ในแผ่นพับนี้ เราจะพูดถึงกฎข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดแบ่งเงินและสิ่งของในกรณีที่มีการหย่าร้าง

แผ่นพับฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับโครงการที่เราเรียกว่า "Jussambassadør-prosjektet" (โครงการทูตกฎหมาย) ในโครงการทูตทางกฎหมายนี้มีสตรีชาวไทยและชาวโปแลนด์ที่ได้รับการฝึกอบรมในหัวข้อเฉพาะต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาจะนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อไป แผ่นพับนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เหมาะสำหรับที่ทูตกฎหมายจะนำไปใช้ในการอบรม ถึงแม้ท่านจะไม่เข้าร่วมในการฝึกอบรมนี้ ท่านก็สามารถอ่านและเข้าใจแผ่นพับฉบับนี้ได้เป็นอย่างดี

พวกเราได้พยายามที่จะจัดทำแผ่นพับให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเราใช้คำ เช่น คำว่า "คุณ" ในหลาย "ประโยค ถึงแม้ว่าพวกเราทราบดีว่าหลายท่านที่อ่านแผ่นพับนี้ยังไม่ได้มีประสบการณ์ในเรื่องการแบ่งทรัพย์สินกันก็ตาม

โครงการทูตกฎหมายได้รับเงินสนับสนุนจาก "Integrerings- og mangfoldsdirektoratet" (IMDi)

พวกเราขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับเงินสนับสนุนทั้งในการอบรม และการจัดทำแผ่นพับ

พวกเราขอขอบคุณทูตกฎหมายทุกท่าน กลุ่มสตรีที่ช่วยเหลือผู้หญิงคนอื่น ๆ โดยการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อ พวกเราทำงานในชื่อ "JURK" (การให้คำแนะนำทางกฎหมายสำหรับสตรี) ได้เรียนรู้อย่างมากมาจากการทำงานร่วมกับทูตกฎหมายเหล่านี้

หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยหลังจากที่ท่านได้อ่านแผ่นพับฉบับนี้
ท่านสามารถติดต่อ JURK หรือดูว่าหน่วยงานอื่น ๆ
ที่พวกเราได้พิมพ์ไว้ในบทสุดท้ายนี้เป็นประโยชน์สำหรับท่าน

แผ่นพับฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นเป็นภาษาออร์เวย์ ภาษาโปแลนด์ และ ภาษาไทย

แก้ไขล่าสุดในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 โดย มีอา เอมีลี ฟาเกอร์เร็ง (Mia
Emilie Fagereng)

สารบัญ

บทนำ.....	3
1.0 เบื้องต้น	4
1.1 เราใช้กฎข้อบังคับของประเทศใด	4
1.2 เราจะแบ่งกันตอนไหน	4
1.3 เราต้องแบ่งอะไรบ้าง	6
1.4 คู่สมรสสามารถตกลงกันได้	6
2.0 การแบ่งเงิน	7
2.1 "มูลค่า"	
รวมของทรัพย์สินของคู่สมรสเมื่อหักหนี้สินแล้วต้องนำมาแบ่งกันเท่าๆ กัน....	8
2.2 อะไรที่สามารถแยกออกมาโดยไม่ต้องแบ่ง	9
2.2.1 Skjevdeling (การไม่แบ่งสินสมรสให้เท่าเทียมกัน)	9
2.2.2 สินส่วนตัว	12
2.2.3 มูลค่าอื่น ๆ ที่คู่สมรสไม่ต้องแบ่ง (forloddskrav)	13
2.3 Ektefellebidrag (ค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส).....	14
3.0 หักหนี้สิน	14
3.1 คู่สมรสที่มีเฉพาะสินสมรส.....	15

3.2 คู่สมรสที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่ต้องเอามาแบ่งอย่างเท่า ๆ กัน (รวมถึง สินส่วนตัวและ skjevdeling)	16
3.3 หนี้ร่วม	18
4.0 การแบ่งสิ่งของ	19
4.1 ใครเป็นเจ้าของอะไร	21
4.2 กรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวและกรรมสิทธิ์ร่วม	21
4.3 มีกฎแยกต่างหากสำหรับที่อยู่อาศัยร่วมและเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ร่วม	22
5.0 Privat eller offentlig skifte	
(การจัดการทรัพย์สินแบบส่วนตัวหรือสาธารณะ)	24
6.0 คุณสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน	26

บทนำ

**การสิ้นสุดของ
การสมรส** เมื่อคนสองแต่งงานกันการสมรสก็เริ่มต้นขึ้น การสมรสนี้สามารถสิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยการแยกกันอยู่/หย่าร้าง หรืออีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต

“Å skifte”
=
“Å dele”
(การแบ่ง) เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงก็มีหลายอย่างที่จะต้องจัดการ
เหนือสิ่งอื่นใดเราจะต้องรู้ว่าใครจะได้อะไร
สิ่งของและเงินจะต้องถูกแบ่ง การแบ่งนี้เราเรียกว่า
«skifteoppgjør» (การแจกจ่ายทรัพย์สิน)
โดยด้านล่างนี้เราจะใช้คำว่า “แบ่ง” และ “การแบ่ง”
เมื่อเราพูดถึงเกี่ยวกับ skifteoppgjør

คนที่อยู่ด้วยกันมานานอาจมีหลายอย่างที่ต้องถูกแบ่ง การแจกจ่ายทรัพย์สินจึงเป็นเรื่องยากในทางปฏิบัติ อาจเป็นเรื่องยากเพราะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเหล่านั้นเต็มไปด้วยความขัดแย้งและมีอารมณ์หลายอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

ในแผนพับนี้เราจะพูดถึงกฎข้อบังคับต่าง ๆ สำหรับการแบ่งสิ่งของและเงินทอง เมื่อมีการแยกกันอยู่หรือการหย่าร้าง เราจะไม่พูดถึงกรณีที่จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตลง หากคุณมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณสามารถติดต่อ Rettshjelpsentralen (ศูนย์ช่วยเหลือทางกฎหมาย) ได้ที่เบอร์ 22 69 86 10

1.0 เบื้องต้น

1.1 เราใช้กฎข้อบังคับของประเทศใด

ประเทศที่คุณสมรสอาศัยอยู่ก่อนหน้า

กฎหลักคือสิ่งของและเงินของคุณสมรสต้องแบ่งตามกฎข้อบังคับของประเทศที่ทั้งสองอยู่ด้วยกันก่อนหน้านี้หลังจากที่พวกเขาแต่งงานกันไปแล้ว หากไม่ได้สมรสในนอร์เวย์แต่แรก คุณสมรสยังสามารถตกลงกันได้ว่าพวกเขาจะใช้กฎข้อบังคับของนอร์เวย์

1.2 เราจะแบ่งกันตอนไหน

คุณสมรสสามารถแบ่งสิ่งของและเงินของตนได้เมื่อพวกเขาแยกทางกัน แต่ก่อนที่จะแบ่งได้พวกเขาจะต้องแยกกันอยู่หรือหย่าแล้ว

**เราหย่าได้
อย่างไร**

การที่คู่สมรสจะหย่าร้างกันได้นั้น
ก่อนอื่นพวกเขาต้องแยกกันอยู่
คุณสามารถสมัครกับผู้บริหารของรัฐ
(อดีตผู้ว่าการเทศมณฑล)
คู่สมรสคนหนึ่งสามารถขอแยกกันได้แม้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้อ
งการให้แยกจากกัน คุณไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลใด ๆ
เพื่อต้องการแยกหรือแยกออก เมื่อแยกกันอยู่ได้ 1 ปี
ก็สามารถยื่นขอหย่ากับผู้บริหารของรัฐได้เลย
การที่จะแยกกันอยู่นั้น
พวกเขาจะต้องยื่นคำขอกับผู้บริหารกิจการของรัฐ
(statsforvalteren ซึ่งเดิมเรียกว่า ผู้ว่าการมณฑล หรือ
fylkesmenn)

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถยื่นคำขอขอแยกกันอยู่ได้แม้
ว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการให้แยกกันอยู่ก็ตาม
คุณไม่จำเป็นต้องมี
เหตุผลใด ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการแยกกันอยู่หรือหย่า
เมื่อแยกกันอยู่ได้ 1 ปีแล้ว
คุณก็สามารถยื่นขอหย่าต่อผู้บริหารกิจการของรัฐได้เลย

หากคู่สมรสย้ายจากกันแต่ไม่ได้ยื่นคำขอแยกกันอยู่กับผู้บริ
หารกิจการของรัฐ
พวกเขาก็อาจหย่าโดยที่ไม่ต้องแยกกันอยู่ได้ในบางกรณี
แต่จากนั้นพวกเขาต้องยื่นขอหย่ากับผู้บริหารกิจการของรัฐ
หลังจากแยกกันอยู่ได้อย่างน้อยเป็นเวลาสองปี

หากคู่สมรสมีบุตรด้วยกันซึ่งอายุต่ำกว่า 16 ปี คู่สมรสจะต้อง
"ไกล่เกลี่ย" ก่อนจึงจะสามารถแยกทางหรือหย่าร้างได้
การไกล่เกลี่ย (mekling)
คือพวกเขาต้องทำข้อตกลงว่าใครมีหน้าที่รับผิดชอบต่อบุตร
(foreldreansvar) เด็กจะอาศัยอยู่ถาวรที่ไหน
และการเยี่ยมบุตรหรือมาใช้เวลาร่วมกันจะเป็นอย่างไร
การไกล่เกลี่ยจะทำที่สำนักงานคุ้มครองครอบครัว
(familievernkantoret)

หากคุณมีคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้
คุณสามารถติดต่อ JURK หรือดูแผ่นพับ
«ผู้ปกครองและเด็ก» ของ JURK ได้

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถเรียกร้องให้มีการแบ่งสิ่งของ
และเงินเมื่อผู้บริหารกิจการของรัฐอนุมัติคำขอแยกกันอยู่หรือ
หย่าร้าง

จากนั้นคู่สมรสจะได้รับจดหมายจากผู้บริหารกิจการของรัฐที่
ระบุว่าได้แยกกันอยู่หรือหย่ากันแล้ว

1.3 เราต้องแบ่งอะไรบ้าง

«Skjærings-
tidspunktet»
จุดเวลาที่ใช้
แบ่ง

สิ่งที่จะต้องแบ่งคือสิ่งของและเงินที่คู่สมรสมีเมื่อพวกเขายื่นคำ
ขอแยกกันอยู่หรือหย่าต่อผู้บริหารกิจการของรัฐ
หากคู่สมรสแยกย้ายกันอยู่ก่อนที่จะยื่นคำขอกับผู้บริหารกิจ
การของรัฐ สิ่งต่าง ๆ
และเงินที่พวกเขามีเมื่อพวกเขาแยกจากกันจะต้องถูกแบ่ง

1.4 คู่สมรสสามารถตกลงกันได้

«เสรีภาพในก
ารทำสัญญา»

จุดเริ่มต้นของการแบ่งคือคู่สมรสมี
"เสรีภาพในการทำสัญญา"
ซึ่งหมายความว่าพวกเขาสามารถตกลงกันได้ว่าจะแบ่งปันสิ่ง
ของและเงินอย่างไร
ข้อตกลงมีผลผูกพันคู่สมรสแม้ว่ากฎข้อบังคับสำหรับการแบ่ง
ในพระราชบัญญัติการสมรสจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น
การที่ข้อตกลงมีผลผูกพันหมายความว่ามันต้องมีการปฏิบัติ
ตาม

ต้องปฏิบัติ
ตามสัญญา

แบ่งตามพระรา

สัญญาไม่จำเป็นต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรจึงจะมีผลผูกพัน
น แต่ JURK แนะนำให้เขียนข้อตกลงไว้
การทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรทำให้ง่ายที่จะรู้ว่ามีการต

ชบัญญัติการสมรส

กลองอะไรไว้

นอกจากนั้นคุณยังสามารถอ้างถึงสัญญาได้หากในภายหลังพวกคุณเห็นแย้งกันกับข้อตกลงดังกล่าว

หากคู่สมรสไม่สามารถตกลงกันได้ว่าจะแบ่งสิ่งของและเงินอย่างไร

จะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในพระราชบัญญัติการสมรสซึ่งจะเป็นกฎเหล่านี้ที่เราจะดูด้านล่างอย่างละเอียด

2.0 การแบ่งเงิน

กฎเกณฑ์เรื่อง ของมูลค่า

กฎ ๓ ที่นี้ ภายใต้บทที่ 2.0 คือ «กฎเกณฑ์เรื่องมูลค่า» (verdiregler)

ซึ่งหมายความว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้บอกว่าคุณสมรสแต่ละฝ่ายจะได้เงินเท่าไรจากการแบ่ง

แต่ไม่ได้บอกว่าใครจะได้สิ่งของใดโดยเฉพาะบ้าง

«สินสมรส»

ด้านล่างเราจึงพูดถึงแต่เงินหรือมูลค่าเท่านั้น

และ

คุณสามารถอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแบ่งปันของบางสิ่งโดยเฉพาะเจาะจงได้ในบทที่ 4.0

«สินส่วนตัว»

«สินสมรส» (felleseie) และ «สินส่วนตัว» (særeie)

»

เป็นคำที่ใช้เพื่อพูดถึงว่าจะแบ่งอะไร

เฉพาะเงินและทรัพย์สินที่เป็นสินสมรสเท่านั้นที่จะเอามาแบ่ง หากคู่สมรสไม่ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นแปลว่าพวกเขาไม่มีสินสมรส

สินสมรสคือทุกสิ่งที่คุณสมรสเป็นเจ้าของเมื่อพวกเขาแต่งงาน และทุกอย่างที่พวกเขาได้มาขณะแต่งงาน

สิ่งของและเงินที่เป็นสินส่วนตัวจะไม่ถูกนำมาแบ่งระหว่างคู่สมรสเมื่อหย่ากัน

การที่คุณสมรสจะมีสินส่วนตัวได้นั้นพวกเขาต้องตกลงในสัญญาที่เรียกว่า "สัญญาสมรส" (ektepakt)

คุณสามารถอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับสินส่วนตัวและสัญญาสมรสได้ที่หัวข้อ 2.2.2

2.1 "มูลค่า"

รวมของทรัพย์สินของคุณสมรสเมื่อหักหนี้สินแล้ว
ต้องนำมาแบ่งกันเท่าๆ กัน

กฎหลัก

กฎหลักในพระราชบัญญัติการสมรส (ekteskapsloven) คือ มูลค่าที่เป็นสินสมรสของคุณสมรสจะต้องแบ่งเท่า ๆ กันหลังจากหักหนี้สิน (เงินที่ยืมมา) แล้ว เราเรียกได้ว่าเป็น "มูลค่าสุทธิ" ของสิ่งที่คุณสมรสมีที่จะแบ่งกันอย่างเท่าเทียม

ตัวอย่าง

เมื่อเราจะแบ่งมูลค่าต่าง ๆ ให้คำนวณเป็นของคุณสมรสแต่ละคน เมื่อรวมมูลค่าของที่ภรรยาทั้งหมดที่เป็นสินสมรสและหักหนี้แล้ว จึงจะพบว่าภรรยาจะแบ่งอะไรกับสามี ให้คุณคำนวณเช่นเดียวกันนี้สำหรับสามี ภรรยาแบ่ง 50% ของมูลค่าของเธอให้กับสามีและสามีแบ่ง 50% ของมูลค่าของเขาให้กับภรรยา

	<u>ภรรยา</u>	<u>สามี</u>
มูลค่าในสินสมรส	500,000	300,000
หนี้	-100,000	0
ส่วนที่นำมาแบ่ง:	400,000/2	300,000/2
	= 200,000	= 150,000

ภรรยาได้รับ 50% จากส่วนของสามี ซึ่งมีมูลค่า 150,000 โครนและสามีได้รับ 50% จากส่วนของภรรยา ซึ่งมีมูลค่า 200,000

นั่นหมายความว่าสามีและภรรยาจะได้รับส่วนแบ่งคนละ 350,000 โครน

มันมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายเกี่ยวกับการหักหนี้สิน คุณสามารถอ่านเกี่ยวกับกฎเหล่านี้ได้ในบทที่ 3.0

2.2 อะไรที่สามารถแยกออกมาโดยไม่ต้องแบ่ง

แม้ว่าคู่สมรสจะไม่ได้ทำข้อตกลงเกี่ยวกับ "สินส่วนตัว" เงินบางส่วนก็สามารถแยกออกจากการแบ่งได้ เหตุผลก็คือในบางกรณี การแบ่งทุกอย่างเท่าๆ กันก็อาจไม่ยุติธรรมได้

2.2.1 Skjevdeling (การไม่แบ่งสินสมรสให้เท่าเทียมกัน)

คู่สมรสไม่ต้องแบ่งมูลค่าทรัพย์สินที่พวกเขา:

1. มีก่อนแต่งงาน
2. ได้รับมรดกมาระหว่างที่สมรสหรือ
3. ได้รับของขวัญจากคนอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสในระหว่างที่สมรสกันอยู่

สิ่งนี้เรียกว่า «skjevdeling» (การไม่แบ่งสินสมรสเท่า ๆ กัน) สิ่งที่คุณไม่ให้แบ่งเท่ากันได้คือมูลค่าสุทธิ ซึ่งหมายความว่า มันจะต้องถูกหักออก ส่วน Skjevdeling เพียงแต่ทำให้ถึงมูลค่าทรัพย์สินไว้โดยไม่ต้องเอามาแบ่งกันเท่านั้น

มูลค่าทรัพย์สิน สินที่มีมาก่อน การสมรส

ดังนั้นจึงไม่แนเสมอไปว่าสามีหรือภรรยาจะเก็บมูลค่าทรัพย์สินของสิ่งของที่พวกเขาไม่อยากจะเอามาแบ่งเท่า ๆ กันได้

ตัวอย่างที่ 1

หากภรรยาต้องการเก็บมูลค่าทรัพย์สินที่เธอมีก่อนจะแต่งงานกับสามีออกไม่ให้เอามาแบ่งเท่า ๆ กัน

เธอต้องหักหนี้ทั้งหมดที่มีเมื่อแต่งงานก่อน

ถ้าหนี้มีมากกว่ามูลค่าทรัพย์สินก็ไม่มีอะไรที่จะเอามาแบ่ง

ไม่และอาลีแต่งงานกัน

ไม่ได้ซื้อบ้านไว้ก่อนที่พวกเขาจะแต่งงาน

เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน บ้านมีมูลค่า 1,000,000 โครน
ไม่มีหนี้บ้าน 800,000 โครน
เธอต้องหักมันออกเพื่อดูว่าเธอจะเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งเท่า
ๆ กัน ได้มากแค่ไหน

ตัวอย่างที่ 2

การคำนวณ: $1,000,000 - 800,000 = 200,000$
ไม่สามารถเก็บ 200,000
โครนเอาไว้โดยที่ไม่ต้องเอาไปแบ่งครึ่ง
ซึ่งมันเป็นมูลค่าที่เธอมีติดตัวมาเมื่อทำการสมรส

มรดกหรือของ ขวัญ

เมื่อไมและอาลีแต่งงานกัน บ้านมีมูลค่า 1,000,000 โครน
และไม่มีหนี้สิน 1,000,000 โครน

การคำนวณ: $1,000,000 - 1,000,000 = 0$
ไมไม่มีมูลค่าทรัพย์สินที่จะเอามาแบ่ง

ตัวอย่างที่ 3

หากคู่สมรสคนใดคนหนึ่งได้รับมรดกหรือของขวัญขณะแต่งงาน คู่สมรสสามารถเก็บมูลค่าของสิ่งนี้โดยไม่ต้องเอามาแบ่งจากนั้นให้หักเฉพาะหนี้ที่มากับมรดกหรือของขวัญเท่านั้นที่จะเอามาแยกออก

เมื่อทรัพย์สิน นั้นมีค่ามากขึ้น

ในช่วงที่ไมและอาลีแต่งงานกัน
ไม่ได้รับมรดกเป็นที่พักตากอากาศหลังเล็ก ๆ ซึ่งมีมูลค่า
1,000,000 โครน ไม่มีหนี้เงินกู้บ้าน 800,000 โครน
แต่ไม่มีหนี้ที่เป็นของบ้านพักตากอากาศ

ตัวอย่างที่ 4

ไม่สามารถเก็บมูลค่าของบ้านพักตากอากาศซึ่งก็คือ
1,000,000 โครน โดยที่ไม่ต้องเอาไปแบ่งได้

มูลค่าทรัพย์สินที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งเก็บไว้โดยไม่แบ่งได้นั้นอาจ
มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเพราะตลาดมีการเปลี่ยนแปลง
หากส่วนที่คู่สมรสสามารถเก็บไว้โดยไม่แบ่งได้นั้นมีค่ามากขึ้น

ระหว่างการสมรส

มูลค่าที่เพิ่มขึ้นก็สามารถดึงเก็บไว้โดยไม่แบ่งได้เช่นกัน

**เมื่อทรัพย์สิน
มีค่าน้อยลง**

เมื่อไม้กับอาลีแต่งงาน บ้านของไม้มีมูลค่า
2,000,000 โครน เธอมีหนี้ทั้งหมด 1,600,000 โครน
ดังนั้นมูลค่าที่ไม้สามารถดึงเก็บไว้โดยไม่แบ่งได้นั้นคือ
400,000 โครน จำนวน 400,000 โครนนี้นเท่ากับ 20%
ของมูลค่าบ้าน

ตัวอย่างที่ 5

อีกไม่กี่ปีต่อมา ไม้และอาลีก็แยกทางกัน
เมื่อพวกเขาจะแบ่งมูลค่าบ้านของไม้ซึ่งมีมูลค่า 4,000,000
โครน เนื่องจากการพุ่งขึ้นของตลาด จากนั้นไม้ก็สามารถดึง
20% ของ 4,000,000 เก็บไว้โดยไม่ต้องเอาไปแบ่งคนละครึ่ง
ซึ่งก็คือ 800,000 โครน

**คุณต้องแจ้ง
ว่าคุณต้อง
การเก็บสินสม
รสไว้โดยไม่
เอาไปแบ่ง**

มูลค่าที่คู่สมรสอาจดึงเก็บไว้ไม่เอาไปแบ่งก็อาจมีมูลค่าลดลง
เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของตลาด
ถ้าส่วนที่คู่สมรสดึงเก็บไว้ไม่เอาไปแบ่งได้นั้นมีค่าลดลง
ก็จะเป็นมูลค่าใหม่ที่มีค่าน้อยลงนี้ที่จะเอามาคำนวณ
ซึ่งก็คือมูลค่า ณ จุดเวลาที่ทำการแบ่งนั่นเอง (ดูหัวข้อ 1.3)
จึงสามารถดึงเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งได้ไม่ว่ามูลค่าจะลดลงหรือ
หรือเพิ่มขึ้นก็ตาม

**มูลค่านี้ต้อง
ไม่ถูกใช้จน
หมด**

เมื่อไม้และอาลีแต่งงานกัน บ้านของไม้มีมูลค่า 2,000,000
โครน เธอมีหนี้สินรวมทั้งสิ้น 1,600,000 โครน
มูลค่าที่ไม้สามารถดึงเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งคือ 400,000
โครน ซึ่งคิดเป็น 20% ของมูลค่าบ้าน

อีกไม่กี่ปีต่อมาไม้และอาลีก็แยกทางกัน ราคาบ้านลดลงจาก
2,000,000 โครนเป็น 1,000,000
โครน ในช่วงระหว่างการสมรส
ดังนั้นจำนวนที่ไม้สามารถดึงเก็บไว้ได้โดยไม่เอาไปแบ่งคือ
20% ของ 1,000,000 โครน ซึ่งเป็นจำนวน 200,000 โครน

Skjevdelin g อาจจะไม่ยุติ ธรรม

หากคู่สมรสฝ่ายหนึ่งต้องการเก็บมูลค่าสินสมรสไว้โดยไม่เอาไปแบ่ง เขาหรือเธอต้องแจ้งให้ทราบ
คู่สมรสฝ่ายนั้นต้องพิสูจน์ด้วยว่ามูลค่านั้นมาจากมรดกหรือของขวัญหรือมูลค่านั้นมีมาก่อนแต่งงานกัน
หลักฐานอาจได้แก่ รายการเงินฝากถอนในบัญชีเงินฝาก (bank statement)

มูลค่าที่คู่สมรสต้องการดึงเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งได้จะต้องยังไม่ถูกใช้จนหมด ซึ่งมันเป็นเรื่องพิสูจน์ได้ยาก
เนื่องจากหลักฐานเหล่านั้นต้องชัดเจนและไม่คลุมเครือ

บางครั้งคู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีมูลค่าทรัพย์สินที่สามารถดึงเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งที่เยอะมาก
ทำให้มูลค่าทรัพย์สินเหลือเพียงเล็กน้อยสำหรับคู่สมรสอีกฝ่าย ซึ่งมันอาจไม่ยุติธรรม
มันมีกฎข้อหนึ่งที่บอกว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นไม่สามารถดึงมูลค่าทรัพย์สินเก็บไว้โดยไม่เอาไปแบ่งได้หากมันทำให้การแบ่งนั้นไม่ยุติธรรมอย่างยิ่ง เรื่องนี้ต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป

2.2.2 สินส่วนตัว

จะไม่ถูกนำไปแบ่ง

สิ่งของและเงินที่เป็น "สินส่วนตัว" จะไม่ถูกนำไปแบ่งระหว่างคู่สมรสเมื่อพวกเขาหย่ากัน

คู่สมรสต้องตกลงกันว่าพวกเขาจะมีสินส่วนตัวแยกต่างหาก คู่สมรสสามารถตกลงกันได้ว่าจะให้เป็นสินส่วนตัว *ทั้งหมดหรือบางส่วน*

ต้องมีการตกลงกัน

สินส่วนตัว *บางส่วน* นั้นหมายความว่าสิ่งของและเงินบางส่วนจะเป็นสินส่วนตัว

ส่วนสิ่งของบางอย่างและเงินบางส่วนจะเป็นสินสมรส สิ่งที่เป็นสินส่วนตัวจะไม่ถูกแบ่ง ในขณะที่ส่วนที่เหลือจะต้องถูกแบ่ง หากพวกเขาตกลงกันให้เป็นสินส่วนตัว *ทั้งหมด* ก็ไม่มีอะไรที่ต้องแบ่ง

«Ektepakt» หรือสัญญาสมรส

ข้อตกลงเกี่ยวกับสินส่วนตัวต้องทำใน "สัญญาสมรส" สัญญาสมรสเป็นข้อตกลงประเภทพิเศษ เนื้อหาอื่นใดจะต้องมีการทำเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมีพยานสองคนอยู่ด้วยขณะที่คู่สมรสลงนามในสัญญา ถ้าคู่สมรสได้ทำสัญญาสมรส เราต้องดูว่ามีอะไรอยู่ในสัญญาสมรสจึงจะรู้ว่าจะต้องแบ่งอะไร

มรดกหรือของขวัญที่เป็นสินส่วนตัว

คู่สมรสฝ่ายหนึ่งอาจได้รับของขวัญหรือมรดกที่ผู้ให้ตัดสินใจว่ามันจะเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายนั้นคนเดียว ตัวอย่างเช่น หากคุณได้รับมรดกเป็นบ้านพักตากอากาศจากพ่อแม่ของคุณ และพวกเขาตัดสินใจว่ามรดกนั้นจะต้องเป็นสินส่วนตัวของคุณ

2.2.3 มูลค่าอื่น ๆ ที่คู่สมรสไม่ต้องแบ่ง (forloddskrav)

ข้าวของส่วนตัว

คุณไม่จำเป็นต้องแบ่งข้าวของส่วนตัว ตัวอย่างของของใช้ส่วนตัว เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ และภาพถ่ายครอบครัวจากครอบครัวของคุณเอง แต่ถ้ามันไม่ยุติธรรมกับอีกฝ่ายมาก เราอาจต้องแบ่งอยู่ดี ศาลจะเป็นผู้ที่ตัดสินว่าอะไรที่ไม่ยุติธรรม

ข้าวของของเด็กไม่ต้องแบ่ง หากเด็กจะอาศัยอยู่ถาวรกับผู้ปกครองคนใดคนหนึ่ง

ข่าวของขอลูก

ผู้ปกครองคนนั้นสามารถขอเก็บของที่ใช้สำหรับเด็กได้

2.3 Ektefellebidrag (ค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส)

ในบางกรณี

คู่สมรสฝ่ายหนึ่งอาจเรียกร้องเงินช่วยเหลือจากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ ซึ่งเรียกว่า "ค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส"

คู่สมรสฝ่ายหนึ่งสามารถรับเงินนี้ได้หากการหางานทำและหาเงินให้ตัวเองยากขึ้น

เพราะคู่สมรสฝ่ายนี้เคยอยู่ที่บ้านกับลูกหรือทำงานที่บ้านมากกว่าอีกฝ่ายในระหว่างที่แต่งงานกัน

การที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะได้เงินค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรสได้นั้นยากพอสมควร

คู่สมรสสามารถตกลงกันได้

โดยปกติแล้วคุณจะได้รับเงินค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรสเป็นระยะเวลาสูงสุด 3 ปีเท่านั้น

ในบางกรณีระยะเวลาที่ได้รับอาจนานขึ้น

คู่สมรสสามารถตกลงกันเองได้ว่าจะให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส หากพวกเขาเห็นไม่ลงรอยกัน ศาลหรือ NAV ก็สามารถตัดสินได้

3.0 หักหนี้สิน

กฎหมายในพระราชบัญญัติการสมรสคือ

มูลค่าทรัพย์สินของคู่สมรสที่เป็นสินสมรสจะต้องแบ่งเท่า ๆ กันหลังจากหักหนี้สิน (เงินที่ยืมมา) แล้ว เราเรียกว่า "มูลค่าสุทธิ" ของสิ่งที่คู่สมรสมีที่จะแบ่งกันอย่างเท่าเทียม

กฎเกณฑ์ว่าจะหักหนี้อย่างไรนั้นทำได้ยาก
คุณอาจต้องการติดต่อ JURK
หรือผู้ให้บริการช่วยเหลือทางกฎหมายอื่น ๆ
หากคุณสงสัยเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการหักหนี้สิน

วิธีหักหนี้จะขึ้นอยู่กับว่าคุณสมรสมีมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่จำเป็นต่อ
องแบ่งหรือไม่และเงินจะถูกใช้ไปเพื่อทำอะไร
ด้านล่างเราจะดูกฎเกณฑ์การหักหนี้เล็กน้อย

3.1 คู่สมรสที่มีเฉพาะสินสมรส

หากคู่สมรสมีเฉพาะมูลค่าทรัพย์สินที่จะต้องแบ่งกันอย่างเท่า
เทียมก็เป็นเรื่องง่าย
คู่สมรสแต่ละฝ่ายสามารถหักหนี้ทั้งหมดของตนในส่วนที่เป็น
มูลค่าทรัพย์สินของตนได้

ถ้าคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีหนี้สินมากกว่าเงิน
เขาหรือเธอไม่ต้องแบ่งอะไรให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น
คู่สมรสที่มีเงินที่จะแบ่งได้ก็ไม่จำเป็นต้องชำระหนี้ให้แก่ฝ่ายที่
มีหนี้สินมากกว่าเงิน

ตัวอย่าง

มาเรียและโยฮันเนสกำลังจะหย่ากัน มาเรียมีมูลค่าทรัพย์สิน
500,000 โครนและหนี้จำนวน 100,000 โครน
โยฮันเนสมีมูลค่าทรัพย์สิน 500,000 โครน และหนี้จำนวน
600,000 โครน

	มาเรีย	โยฮันเนส
มูลค่าทรัพย์สิน ใน	500,000	500,000
สินสมรส		
หนี้สิน	-100,000	-600,000

ส่วนที่นำมาแบ่ง:	400,000 / 2	0 / 2
	= 200,000	= 0

มาเรียมีมูลค่าทรัพย์สิน 400,000 โครน
 หลังจากที่เธอหักหนี้ของเธอแล้ว ซึ่งจะแบ่งให้โยฮันเนส
 ส่วนโยฮันเนสไม่มีมูลค่าทรัพย์สินใด ๆ ที่จะเอามาแบ่ง

โยฮันเนสมีหนี้ 100,000 โครน
 หลังจากที่เขาคหักหนี้จากมูลค่าทรัพย์สินของเขาแล้ว
 มาเรียไม่ต้องจ่ายหนี้ของโยฮันเนส
 แต่โยฮันเนสจะได้รับมูลค่าทรัพย์สินจำนวน 200,000
 โครนในส่วนของมาเรีย

3.2

คู่สมรสที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่ต้องเอามา แบ่งอย่างเท่า ๆ กัน (รวมถึง สินส่วนตัวและ skjevdeling)

หากคู่สมรสมูลค่าทรัพย์สินบางอย่างที่ไม่ต้องเอามาแบ่งเท่า ๆ
 กัน (ดูหัวข้อ 2.2) กฎเกณฑ์จะซับซ้อนกว่าเล็กน้อย
 เราต้องดูว่าหนี้สินที่มีใช้ทำอะไรไปบ้างและหนี้นั้นเป็นส่วนหนึ่ง
 ของมูลค่าทรัพย์สินที่จะต้องเอามาแบ่งหรือไม่
 เรามักจะแยกออกเป็นสามกรณี:

**หนี้ถูกใช้ไป
ในสิ่งที่เป็สิน
นสมรส**

1. คู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหรือปรับปรุงสิ่งของ
ที่จะเอามาแบ่ง (สินสมรส)
- คู่สมรสคนนั้นสามารถหักหนี้ทั้งหมดจากมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นสินสมรสได้

**หนี้ถูกใช้ไป
ในสินส่วนตัว**

2. คู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีหนี้ที่ถูกใช้ในการซื้อหรือปรับปรุงสิ่ง
ที่ไม่ต้องเอามาแบ่งกัน (เช่น สินส่วนตัวหรือ
skjevdeling):

วหรือกองเงิน น skjevdeling

- คู่สมรสคนนั้นไม่สามารถหักหนี้ออกจากมูลค่าทรัพย์สินที่จะต้องแบ่งได้ (สินสมรส)
- คู่สมรสคนนั้นยังสามารถหักหนี้ออกจากมูลค่าทรัพย์สินที่จะต้องเอามาแบ่งได้อยู่ดีหากเขาหรือเธอมีหนี้มากกว่ามูลค่าทรัพย์สินส่วนที่ไม่ต้องเอามาแบ่งกับอีกฝ่ายหนึ่ง

ตัวอย่าง

มาเรียและโยฮันเนสจะหย่ากัน ในระหว่างการสมรส มาเรียได้รับมรดกเป็นบ้านพักตากอากาศเล็ก ๆ มูลค่า 1,800,000 โครน

บ้านพักตากอากาศมีเงินกู้จำนวนมากเมื่อเธอรับมา และเธอยังได้ไปกู้เงินไปปรับปรุงบ้านพักตากอากาศให้ม่ด้วย

หนี้ที่เป็นของบ้านพักตากอากาศขณะนี้ทั้งหมด 2,000,000 โครน

เธอจะตั้งมูลค่าของบ้านพักตากอากาศเก็บไว้เพื่อไม่ต้องเอาไปแบ่ง

ดังนั้นเธอจะต้องหักหนี้ที่เป็นของบ้านพักตากอากาศจากมูลค่าบ้านพักตากอากาศ(1,800,000 โครน)

เนื่องจากหนี้มีมากกว่ามูลค่าของบ้านพักตากอากาศ เธอจึงสามารถจัดการหนี้ส่วนที่เหลือ (200,000 โครน) ด้วยกองเงินของสินสมรส

«หนี้สินอื่น ๆ»

3. คู่สมรสมีมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่ต้องเอามาแบ่ง นอกจากนี้คู่สมรสยังอาจมี "หนี้อื่น ๆ" เช่น เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหรือสินเชื่อเพื่อผู้บริโภค:

- จากนั้นคู่สมรสสามารถ "หักตามสัดส่วน" สำหรับหนี้ในมูลค่าทรัพย์สินที่จะแบ่ง
- การหักตามสัดส่วน (et forholdsmissig fradrag)

ตัวอย่าง

หมายความว่า คุณสามารถหักจากส่วนหนึ่งของหนี้
ได้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด กฎข้อนี้อาจเข้าใจได้ยาก
เราจึงแสดงตัวอย่างนี้:

มาเรียและโยฮันเนสจะหย่ากัน
โยฮันเนสมีเงินกู้ยืมเรียนจำนวน 100,000 โครน
เขามีบ้านพักตากอากาศเล็ก ๆ
ที่ไม่ต้องเอาไปแบ่งซึ่งมีมูลค่า 400,000 โครน
นอกจากนี้เขายังมีบ้านที่เป็นสินสมรสซึ่งมีมูลค่า
800,000 โครน

$$\frac{100,000 \text{ (เงินกู้ยืมเรียน)} \times 800,000 \text{ (บ้านที่เป็นสินสมรส)}}{800,000 \text{ (บ้านที่เป็นสินสมรส)} + 400,000 \text{ (บ้านพักตากอากาศที่เป็นสินส่วนตัว)}} \approx 66,667$$

โยฮันเนสสามารถหักเงินได้ประมาณ 66,667
โครนซึ่งเป็นสัดส่วนส่วนหนึ่งของเงินกู้ยืมเรียน
และจาก 800,000 โครน ซึ่งเป็นมูลค่าของบ้าน
(ซึ่งเป็นสินสมรส)

3.3 หนี้ร่วม

คู่สมรสอาจก่อหนี้ร่วมกันได้ ตัวอย่างเช่น
พวกเขาอาจยืมเงินเพื่อซื้อบ้านสักหลัง
แม้ว่าคู่สมรสจะต้องรับผิดชอบเงินกู้ทั้งหมดด้วยกัน
(ต่อธนาคาร) คู่สมรสอาจตกลงกันเป็นอย่างอื่นได้
คู่สมรสแต่ละฝ่ายจะหักหนี้ที่ในส่วนที่พวกเขารับผิดชอบระหว
างพวกเขาเองซึ่งอยู่ในส่วนที่จะแบ่งด้วย

ตัวอย่าง

มาเรียและโยฮันเนสได้กู้เงินร่วมกัน 500,000 โครน
เพื่อซื้อบ้านหนึ่งหลัง ธนาคารสามารถเลือกเรียกกร้อง

500,000 โครน จากมาเรียหรือโยฮันเนสก็ได้
มาเรียและโยฮันเนสตกลงว่ามาเรียจะรับผิดชอบ

ในการชำระเงิน 200,000 โครน และโยฮันเนสจะรับผิดชอบ
300,000 โครน

มีข้อตกลงระหว่างมาเรียและโยฮันเนสที่กำหนดจำนวนหนี้ที่
แต่ละคนสามารถหักได้เมื่อแบ่งสิ่งของและเงิน
ซึ่งหมายความว่ามาเรียสามารถหัก 200,000
โครนของหนี้ออกจากเงินของเธอในส่วที่จะเอาไปแบ่ง;
และโยฮันเนสสามารถหัก 300,000 โครนได้

4.0 การแบ่งสิ่งของ

ใครจะได้อะไรบ้าง

ข้างต้นเราได้พูดถึงการแบ่งมูลค่าของสิ่งต่าง ๆ
ในส่วนนี้เราจะพูดถึงการแบ่งตัวสิ่งของนั้น ๆ
นั่นคือใครได้อะไรหลังจากการหย่าร้าง
สิ่งสำคัญคือต้องแยกแยะระหว่างกฎเกณฑ์ในการแบ่งปันมูลค่า
ทรัพย์สินและกฎเกณฑ์ในการแบ่งปันสิ่งของต่าง ๆ
แม้ว่าภรรยาจะได้รับสิ่งที่เจาะจงจำนวนมากกว่า
แต่นั้นก็ไม่ได้หมายความว่าเธอจะได้รับมูลค่าทรัพย์สินมากกว่า
สามี
ทั้งสองฝ่ายจะได้เงินมากเท่าที่กฎข้อบังคับในการแบ่งปันมูลค่า
ทรัพย์สินระบุว่าพวกเขาจะได้เท่าใด
ดังนั้นคู่สมรสฝ่ายที่ได้รับสิ่งที่มีค่ามากกว่าที่เธอหรือเขาควร
จะได้ตามกฎเกณฑ์แล้ว
เธอหรือเขาจะต้องจ่ายเงินให้อีกฝ่ายหนึ่งเพื่อให้ผลลัพธ์ถูกต้อง

ตัวอย่าง

การคำนวณ

ลาร์สและคาร์ลากำลังจะหย่ากัน
พวกเขามีบ้านหนึ่งหลังและรถหนึ่งคันที่จะแบ่งมูลค่า
(ซึ่งเป็นสินสมรส) มูลค่าบ้านคือ 1,500,000 โครน
และมูลค่ารถคือ 500,000 โครน
ลาร์สและคาร์ลตัดสินใจว่าคาร์ลจะเอาบ้านและลาร์สจะเอา
รถ
อย่างไรก็ตามพวกเขาจะต้องได้มูลค่าทรัพย์สินที่มีค่าเท่ากัน

มูลค่ารวมของบ้านและรถคือ 2,000,000 โครน
และลาร์สกับคาร์ลจะได้รับมูลค่าทรัพย์สินเท่ากันทุกคน
นั่นคือ 1,000,000 โครนต่อคน
เมื่อคาร์ลเข้าครอบครองบ้านซึ่งมีมูลค่า 1,500,000 โครน
เธอก็ได้รับ 500,000 โครนมากเกินไป
และเมื่อลาร์สเข้าครอบครองรถ

ซึ่งมีมูลค่า 500,000 โครน เขาได้ 500,000
โครนน้อยเกินไป

คาร์ลจึงต้องจ่ายเงิน 500,000 โครนให้กับลาร์ส
เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายได้รับเงินเท่า ๆ กัน
ดังนั้นคาร์ลและลาร์สจะได้รับคนละ 1,000,000 โครน

คู่สมรสสามารถตกลงกันได้ว่าใครจะได้ของสิ่งใดบ้าง
แต่อาจเป็นเรื่องยากเพราะพวกเขาทะเลาะกัน
หากคู่สมรสไม่เห็นลงรอยกันพวกเขาก็ต้องปฏิบัติตามก
ฎที่บัญญัติในกฎหมาย

4.1 ใครเป็นเจ้าของอะไร

การจะรู้ว่าใครจะได้อะไร ต้องดูว่าใครเป็นเจ้าของของสิ่งนั้น
เมื่อคุณแต่งงานแล้ว

บางครั้งอาจเป็นเรื่องยากที่จะรู้ว่าใครเป็นเจ้าของสิ่งของอะไร

การแต่งงานไม่ได้เปลี่ยนแปลงว่าใครเป็นเจ้าของของสิ่งของนั้น
สิ่งที่คุณซื้อด้วยเงินของคุณเอง คุณก็เป็นเจ้าของ
หากคุณซื้อบางอย่างร่วมกัน แสดงว่าคุณเป็นเจ้าของร่วมกัน
คุณยังตกลงกันได้ว่าคุณเป็นเจ้าของของบางสิ่งด้วยกัน
แม้ว่าคุณสมรสอีกฝ่ายจะเป็นคนเชื่อมั่นมาเองก็ตาม

มีข้อยกเว้นบางประการสำหรับกฎข้อบังคับเหล่านี้
หากคุณมีคำถามใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณสามารถติดต่อ
JURK ได้

4.2

กรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวและกรรมสิทธิ์ร่วม

**คุณเก็บของ
ของตัวเองไว้**

กฎหลักคือภรรยาและสามีสามารถเก็บของของตัวเองไว้ได้
ตัวอย่างเช่น ถ้าภรรยาเป็นเจ้าของของสิ่งหนึ่ง 100%
ของสิ่งนี้เป็น "กรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียว" ของภรรยา
ซึ่งหมายความว่าเธอสามารถเก็บของสิ่งนี้ไว้กับเธอได้

**สิ่งที่คุณสมรส
เป็นเจ้าของ
ร่วมกัน**

ถ้าภรรยาและสามีเป็นเจ้าของร่วมกัน ของสิ่งนั้นเป็น
"กรรมสิทธิ์ร่วม"
ในการที่จะตัดสินใจว่าใครเป็นคนเก็บสิ่งของนั้นไว้ได้
เราต้องดูว่าแต่ละคนเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นมากแค่ไหน

คู่สมรสฝ่ายหนึ่งสามารถเก็บสิ่งของนั้นไว้ได้เมื่อเขาหรือเธอเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นมากกว่า 75%

หากคู่สมรสทั้งสองเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น 50/50

ทั้งสองฝ่ายจะไม่สามารถเรียกร้องขอถือครองสิ่งนั้นได้

ถ้าคู่สมรสไม่เห็นตรงกันว่าใครควรได้สิ่งนั้น

ต้องขายทรัพย์สินนั้นและแบ่งเงินกัน

หากผลของการแบ่งไม่ยุติธรรมเป็นอย่างมาก

ศาลสามารถตัดสินเป็นอย่างอื่นได้

4.3

มีกฎแยกต่างหากสำหรับที่อยู่อาศัยร่วมและเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ร่วม

มีกฎเกณฑ์บางกฎแยกต่างหากสำหรับที่อยู่อาศัย (เช่น บ้านหรืออพาร์ทเมนต์) ที่คู่สมรสเคยอาศัยอยู่ด้วยกัน

บางครั้งคู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีความต้องการบ้านมากกว่าอีกฝ่าย ดังนั้นคู่สมรสฝ่ายนั้นสามารถครอบครองที่อยู่อาศัยหรือ ใช้บ้านได้

การเข้าครอบครองที่อยู่อาศัยหมายความว่าคุณกลายเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น

ส่วนเมื่อคุณได้ใช้ที่อยู่อาศัยดังกล่าวแปลว่าคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งยังคงเป็นเจ้าของมันอยู่

แต่คุณสามารถอาศัยอยู่ที่นั่นคนเดียวได้

สิทธิในการ

เข้าครอบครอง

ที่อยู่อาศัย

ร่วม

อันดับแรก

เราจะอธิบายกฎเกณฑ์สำหรับการเข้าครอบครองที่อยู่อาศัยร่วมกัน จากนั้นจึงจะพูดถึงการได้รับอนุญาตให้ใช้

แม้ว่าสามีจะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย 100%

ภรรยาก็สามารถเรียกร้องให้เข้าครอบครองได้หากเธอมีเหตุผลพิเศษ

สามีจึงจะไม่ได้เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยอีกต่อไป

และภรรยาต้องซื้อที่อยู่อาศัยนั้นเพื่อให้เขาออกจากความเป็น
เจ้าของ
ซึ่งหมายความว่าเธอต้องจ่ายเงินสำหรับที่อยู่อาศัยนั้นเพื่อให้
การกระจายเงินถูกต้อง

โดยปกติแล้ว ศาลจะเชื่อว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นมีเหตุผลพิเศษ
หากเธอสามารถพิสูจน์ได้ว่าเธอต้องการที่อยู่อาศัยมากกว่าคู่
สมรสอีกฝ่าย
ถ้าภรรยาต้องการให้ลูกอาศัยอยู่กับเธอเป็นการถาวร
นี้อาจหมายความว่าเธอมีความต้องการที่อยู่อาศัยมากกว่าสามี

ภรรยาไม่สามารถเรียกร้องเข้าครอบครองที่อยู่อาศัยได้หากสามี
ได้รับมรดกมาหรือได้รับเป็นของขวัญจากครอบครัวของเขา

สิทธิการใช้ ที่อยู่อาศัยร่วม ม

แม้ว่าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งไม่สามารถเรียกร้องให้ครอบครองที่อยู่
อาศัยร่วมได้
แต่เธออาจเรียกร้องให้ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่อยู่อาศัยในกรณี
ที่มีเหตุผลพิเศษ
นอกจากนี้กรณีดังกล่าวยังใช้ในกรณีที่ได้รับมรดกที่อยู่อาศัย
หรือรับมอบเป็นของขวัญให้กับคู่สมรสฝ่ายนั้น
เมื่อเราตัดสินใจว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นจะมีสิทธิใช้ที่อยู่อาศัยนั้นห
หรือไม่
ให้พิจารณาว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นและลูกต้องการที่อยู่อาศัยมากเ
เพียงใด

ค่าเช่าเพื่อใ ใช้บ้าน

สิทธิในการใช้ที่อยู่อาศัยจะไม่มีผลไปตลอด
เป็นเรื่องปกติที่จะตัดสินใจว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นสามารถใช้บ้านใ
ด้จนกว่าลูกจะย้ายออก

คู่สมรสที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยสามารถขอค่าเช่าจากฝ่ายที่ใ
ใช้ที่อยู่อาศัยได้ หากสามีเป็นเจ้าของบ้านเพียงลำพัง

ค่าใช้จ่ายประจำ

และภรรยาได้รับอนุญาตให้ใช้
สามีสามารถร้องขอค่าเช่าจากเธอได้
หากพวกเขาเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยร่วมกัน (กรรมสิทธิ์ร่วม)
สามีสามารถขอเช่าจากภรรยาในส่วนที่เขาเป็นเจ้าของได้
ตัวอย่างเช่น ถ้าพวกเขาเป็นเจ้าของคนละ 50%
สามีจะสามารถขอค่าเช่าได้เพียงครั้งเดียว

เมื่อคู่สมรสเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยร่วมกัน
พวกเขาจะต้องแบ่งปันค่าใช้จ่ายประจำ เช่น
ภาษีเทศบาลและภาษีทรัพย์สิน
แม้ว่าจะมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น
คู่สมรสที่ใช้บ้านต้องชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าไฟ
อินเทอร์เน็ต ทีวี คนเดียว

5.0 Privat eller offentlig skifte

(การจัดการทรัพย์สินแบบส่วนตัวหรือสาธารณะ)

การจัดการทรัพย์สินแบบส่วนตัว

คู่สมรสที่หย่าร้างกันส่วนใหญ่เลือกการจัดการทรัพย์สินแบบ
ส่วนตัว (privat skifte)
การจัดการทรัพย์สินส่วนตัวหมายความว่าคู่สมรสตัดสินใจด้
วยตัวเองว่าการแบ่งส่วนจะเป็นอย่างไร
คู่สมรสสามารถเลือกได้ว่าการจะปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ
ของกฎหมายสำหรับการแบ่งหรือว่าพวกเขาต้องการตกลงที่
จะแบ่งสิ่งของและเงินในรูปแบบอื่น

ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 1.4

คู่สมรสสามารถตกลงกันได้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ระบุ
ไว้ในกฎหมาย

สิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าคุณต้องปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว
แม้ว่าสัญญาดังกล่าวจะแยสำหรับคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมาก

การจัดการทรัพย์สินแบบ สาธารณะ

ว่าที่ระบุไว้ในกฎหมายก็ตาม JURK

ขอแนะนำว่าอย่าลงนามในสิ่งที่คุณไม่เห็นด้วยหรือไม่เข้าใจ

คู่สมรสไม่จำเป็นต้องมีทนายความเพื่อจัดการทรัพย์สินแบบส่วนตัว แต่หลายคนยังคงใช้ทนายความอยู่

หากคู่สมรสไม่สามารถตกลงกันได้ว่าจะแบ่งสิ่งของและเงินอย่างไร

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายสามารถขอ *จัดการทรัพย์สินแบบสาธารณะ (offentlig skifte)* ได้

การจัดการทรัพย์สินแบบสาธารณะหมายความว่าศาลเป็นผู้แบ่งทรัพย์สินและเงินของคู่สมรสให้สำหรับพวกเขาตามกฎหมายข้อบังคับของกฎหมาย

หากคู่สมรสคนใดคนหนึ่งต้องการการจัดการทรัพย์สินแบบสาธารณะ อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่สามารถกีดกันเรื่องนี้ได้

หากคุณต้องการการจัดการทรัพย์สินแบบสาธารณะคุณต้องติดต่อศาลแขวง (tingrett) ในห้องที่ของคุณ

คู่สมรสต้องจ่ายค่าจัดการทรัพย์สินแบบสาธารณะ

หากคุณสงสัยว่ามีค่าใช้จ่ายเท่าไร คุณสามารถติดต่อ JURK หรือศาลแขวงในพื้นที่ของคุณ

คุณสามารถอ่านบนเว็บไซต์นี้ได้:

<https://www.domstol.no/arv-og-skifte/separasjon-og-skilsmisse>

6.0

คุณสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน

**ผู้บริหารกิจการ
ของรัฐ
(statsforvalte
ren
ซึ่งเดิมเรียกว่า
ผู้ว่าการมณฑล
หรือ
fylkesmannen
)**

แต่ละมณฑลมีผู้บริหารกิจการรัฐเป็นของตนเอง
คุณสามารถยื่นคำร้องขอแยกกันอยู่และขอหย่ากับผู้บริหารกิจการ
ของรัฐได้
นอกจากนี้พวกเขายังสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ด้วย
หมายเลขโทรศัพท์ของผู้บริหารกิจการรัฐในพื้นที่ของคุณสามารถ
พบได้บนเว็บไซต์:
www.statsforvalteren.no

**ความช่วยเหลือ
ทางกฎหมายฟรี
เทศบาลออสโล
(Fri
rettshjelp)**

หากคุณมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายฟรี
และอาศัยอยู่ในพื้นที่ออสโล
คุณสามารถติดต่อความช่วยเหลือทางกฎหมายฟรีของเทศบาล
เมืองออสโล
Storgata 19, 0184 Oslo
www.frirettshjelp.com
โทร: 23 48 79 00

ศาล

คุณสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินแบบส
ารธารณะได้จากเว็บไซต์ของศาลนอร์เวย์:
www.domstol.no/arv-og-skifte/separasjon-og-skilsmisse
คุณสามารถหาศาลในพื้นที่ของคุณที่มีข้อความว่า "finn din
domstol"

JURK

JURK (Juridisk rådgivning for kvinner)

ให้คำแนะนำทางกฎหมายแก่ผู้หญิงโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ

เราสามารถช่วยในเรื่องกฎหมายต่าง ๆ ได้
หากเราไม่สามารถตอบได้
เราจะหาคนอื่นที่สามารถตอบคำถามคุณได้

**มาตรการช่วย
ยเหลือทางกฏ
หมายอื่น ๆ**

www.jurk.no
โทร.: 22 84 29 50.

Jusshjelpa i Nord-Norge

www.jusshjelpa.no
โทร.: 77 64 45 59

Jussformidlingen i Bergen

www.jussformidlingen.no
โทร.: 55 58 96 00

Rettskjelpsentralen

ทนายความ

www.kirkensbymisjon.no/rettshjelpsentralen
โทร.: 22 69 86 10

ความช่วยเหลือจากทนายความ

หากคุณต้องการความช่วยเหลือจากทนายความ

คุณสามารถติดต่อทนายความได้

หากคุณไม่ทราบว่าติดต่อทนายความคนใด

คุณสามารถค้นหาทนายความต่าง ๆ ได้ในเว็บไซต์:

www.advokatenhjelperdeg.no/finn-advokat

JURK

www.jurk.no

22 84 29 50
Skippergata 23, 0154 Oslo